

मित्रतरक्तवर्णे तद्वति त्वि० । “रोहितो धूम्रो रो-
हितः कर्कशुरोहितस्तो सौम्याः” यजु० २४।२ ।

धूम्रलोचन त्वि० धूम्रं लोचनमस्य । धूम्रनेत्रयुक्ते स्त्रियां
स्वाङ्गत्वेऽपि बहुवचनावत् टाप् । शृङ्गमासुरसेनापति-
भेदे पु० । “हे धूम्रलोचनाय त्वं स्वसैन्यपरिवारितः ।
तामानय बलादुदृष्टं केगाकर्षणविह्वलाम्” देवीमा० ।
धूम्रलोहित पु० “वर्णो वर्णेन” पा० कर्म० । लक्षणवर्ण-
मित्रतरक्तवर्णे २तद्वति त्वि० श्रिये पु० । “गौरः श्याम-
स्तथा लण्यः पाण्डुरो धूम्रलोहितः” भा० सह० १४४०
शिवनामोक्तौ ।

धूम्रवर्ण पु० कर्म० । लण्यलोहितवर्णे २तद्वति त्वि० शत्रुवर्णे
सिद्धके न० राजनि० । ४४४०ः सप्रजिह्वालग्नतज-
ङ्गामेदे स्त्री जटा० शांति० १५८८ “विन्यसेदात्मनो देहे
मन्त्रैर्जिह्वा हरिर्भुजः” इत्युपक्रमे “जिह्वास्तास्त्रिविधाः
प्रोक्ता युष्मभेदेन कर्मसु । हिरण्मया गगना रक्ता
लण्यः ४४५५ सुप्रभा मता । बहुरूपा इतिरक्ता च सा-
त्विक्यो यागकर्मसु” । “पद्मरागा सुवर्णाऽऽन्या
तृतीया भद्रलोहिता । लोहिताऽऽनन्तरं श्वेता
धूमिनी च करालिनी” । राजस्यो रसनादवङ्गे-
विहिता कायकर्मसु” । “विश्रमूर्त्तिस्कुलिङ्गित्यो
धूम्रवर्णो मनोजवा” । लोहित्यऽन्या कराख्याया
काबो० तामस इतिताः जिह्वाग्र्ये १२१४० दर्शिते काबो
कराबोकेत्यादिश्रुतिवाक्ये सामान्यतोऽग्निजिह्वाभिहितेति
इति बोध्यम् । धूम्रिण्यां जाते अजनीदस्य ४५५५भेदे
पु० “धूम्रिण्या स तथा देव्या अजनीदः समीपिवान् ।
अक्षं संजनयामास धूम्रवर्णं सुदर्शनम्” हरिवं० १२ अ० ।
धूम्रशूक पुंस्त्री धूम्रः शूक इव रोमास्य । उद्रे हारा० ।
स्त्रियां जातित्वात् ङीप् ।

धूम्राक्ष त्वि० धूम्रमक्षि यस्य भस्वमा० । धूम्रवर्णनेत्रयुक्ते
स्त्रियां भिन्नात् ङीप् । २तृषविन्दुवंग्रे हेमचन्द्र-
सुते पु० । “हेमचन्द्रः सुतस्य धूम्राक्षस्य चात्मजः”
भाग० ६।२।२२ । श्रावणसेनान्तर्गते राजसभेदे ।
“तं दृष्ट्वा निहतं सखी प्रह्लां लण्दाचरम् । अभि-
दृष्ट्वा धूम्राक्षो वेगेन सहता कपीत्” “ततस्तमतिको-
मेन साधं वरधधारयिम् । धूम्राक्षमवधीत् क्रुद्धो हनू-
मान् साहतात्मजः” भा० व० २८५ अ० ।

धूम्रानीक पु० शाकहीपाधिपमेधातिजेः १५५५भेदे तज्जायके
२तल्लवर्णे च । चित्तरेफग्रन्थे भाग० ५।२०।१६ वाक्यं

दृश्यम् तच्छब्दे ५।१ भाग० वाक्ये भागवतादुल्लेखः ।

धूम्रायण पु० गोत्रप्रवर्तकभेदे प्रवराध्यायः

धूम्राचिसू स्त्री गा० ति० उक्ते वज्रेदेशकलान्तर्गते कलाभेदे
“धूम्राचिः १४५२ ज्वलिनी ३ ज्वालिनी ४ विष्णु डि-
ङ्गिनी ५ । सुत्रीः ६ सुदृपा ७ कपिला ८ हृष्यकश्वरे
(६।१०) अपि । यादीनां दशवर्णानां कला धर्मप्रदा इमाः ।
धूम्राक्षा स्त्री धूम्रं वर्णमाह्वयते स्पष्टते च्वाङ्गे-क” ।

धूम्रपत्न्यां स्वयम्भुवायां क्षुपभेदे राजनि० ।

धूर वधे गतो च दि० च्वा० सक० भेट् । धूर्यते अपूरित ।
उधूरे । ईदित् धूर्त्तः ।

धूर्जटि पु० जट-संघाते इन् पुरस्त्रैर्लोक्यचिन्ताया जटिः
सङ्घातोऽस्य । श्रिये अमरः भा० श्रौ० २०२२० त अन्वया
तस्मिन्निर्वाचा “धूम्ररूपश्च यत्तस्य धूर्जटिस्तो न चोच्यते”
अकिन् पक्षे धूम्रवर्णस्य जटिः सङ्घातोऽस्य पृथो० ।
धूर्त्त पु० धूर्व-धूर-वा क्त उणा० तन् वा । धूम्ररूपश्च
(धूर) अमरः २४०४८८ राजनि० । श्रौ० हकिट्टे न०
हेमच० । ४५५५५५ न० राजनि० भावे क्त । ५५५५५५
तदस्यास्ति अर्थ० अच् उणा० तन् वा । ६५५५५५ माया-
विनि द्यूतकरे त्वि० हेमच० । द्यूतनायके शठग्रन्थे तल्ल-
क्षणं दृश्यम् “साङ्गं मनोरथयतेक्षव धूर्त्त ! कान्ता सैव
स्थिता मनसि क्षमिमहायरम्या” । “दृष्ट्वा कासनसंस्थिते
प्रियतमे पञ्चादुमेत्यादराद् एकस्या नयने पिपाय विहित-
प्रीडानुबन्धकः । ईषदक्रितकन्धरः सपुलकः प्रेम्णो-
ल्लसन्मानवाम् अन्यर्हासलसत्कपोलफलकं धूर्त्तोऽपरं
चुम्बति” सा० तल्ल द्यूतकरे “प्राप्ते नृपतिना भागे प्रसिद्धे
धूर्त्तमण्डले” गृह्योपाङ्गुर्त्तकितवादितराङ्गकं शतम्”
याज्ञ० । वज्रके “नराणां नापितो धूर्त्तः पक्षिणां चैव
वायवः । दंष्ट्रिणां च शृङ्गालस्तु श्वेतभिक्षुक्षपास्त्रिनाम्”
पञ्चत० “स्वर्णकारः स्वर्णवणिक् कायस्थश्च प्रजेश्वर ! ।
नरेषु मध्ये ते धूर्त्ताः कपाहीना महीतले । हृदयं
क्षुरधारामं तेषां च नास्ति सादरम् । शतेषु सज्जनः
कोऽपि कायस्थो नेतरौ च तौ । सुवृद्धिः शिवभक्तश्च
शास्त्रज्ञो धर्ममानसः । न विश्वेत् तेषां तात । स्वात्म-
कल्याणहेतवे” ब्रह्मवैवर्त्त जन्मख० ८।५० । “प्रियाञ्च
धूर्त्ता मम सेविनः सदा” भा० वि० ७४० । धूर्त्तग्रन्थेन
जातिवाचकस्य समासे षोडशुवतीत्यादि पा० परनिपाते
वक्रधूर्त्त शृङ्गाधूर्त्त कठधूर्त्त इत्यादि शौण्डादि० ७त० ।
अचधूर्त्तः । धूर्व कर्मणि क्त । ईदित्वेति त्वि० ।